

TRIBUNAL CONFESSARIORUM, ET ORDINANDORUM DECLINATO PROBABILISMO.

COMPLECTENS

STYLO BREVI, CLARA, AC FIRMA SENTENTIA, OMNES
visitatores materias Theologico-Morales, iuxta probabiliora, ac
inconclusa Dogmata Angelici, ac Quinti Ecclesiae Doctoris,
D. THOMÆ AQUINATIS Ord. Præd. eiusque
Invictissimæ Scholæ.

S E R V I E N S

OMNIEVS THEOLOGIS MORALIBVS, POTISSIMUM IIS, QVI SIVE PRO
Animatum Cora, aut ordinum suscepitio, sive pro imponenda Theologice Moralibz
Studio, Coronide, vel defendendis Thesibus Moralibus, methodo Thomistica
arguere, examinare, aut responsa dare cupiunt. Ipsi etiam
penitentibus, cuiuscunque sint conditionis, perutile,
ac necessarium,

OPERA, AC STUDIO

P. Fr. MARTINI PPIGANDT, ORD. PRÆD. SACRÆ
Theologie Magistri, eiusdemque in Celeberrima, & Antiquissima
Universitate Viennensi Doctoris, ac quondam Studij
Generalis in Conventu Primi Moderatoris,
scilicet Regentis.

CONTINENS

Sexdecim Tractatus, & octuaginta sex Examina.

C U I

B. P. LECTOR Fr. FRANCISCVS VIDAL, REGALIS CONVENTVS PRÆDICATORVM
Valentia fuit, (sigilum Authoris signens, & ipsissimam Doctrinam Sebens) addidit
duas Tractatus, in decem Examina distributos, Propositionum Damascorum
vnu, & Bella Crucis alii.

QVINTA EDITIO, CETERIS CLARIOR, ET CORRECTIOR.

ILLVSTRISSIMO , AC REVERENDISSIMO
DOMINO DOMINO DOCTORI
FRANCISCO VALERO
ET LÒSA,
ARCHIEPISCOPO TOLETANO,
Hispaniæ Primi, Castellæ Maiori Can-
cellario , à Consilio suæ Ma-
iestatis , &c.

ILLVSTRISSIME DOMINE. Author, Se, & Ver-
ba Sua, Sancto Sanctorum, Sacerdoti in æter-
num, Verbo Incarnato , dicit, & consecrat , &
de Opere (omni laude maiori) Silet, vt quando,
itteratis supplicationibus , onus de novo vul-
gandi accepi, me, Illud, Religionem meam, & omnia, Sacerdoti
Hispaniarum Summo, Patrumque Hesperiæ Patri, dicarem , &
consecrarem. Sed quia Dominatio Vestræ, non gloriatur in Ge-
nealogijs, sed in Cruce; non in Honore, sed in Oatre, non in Po-
testatu, sed in Egepsate, vt qui gloriatur, solum in Domino glo-
ri-

CENSURA ADM. R. P. MAGISTRI Fr. EMANVELIS
*Garzo, Prædicatoris Regij, Diffinitoris Capitali
Provincialis, & Prioris Conventus Hospitij
Matritensis.*

HEC P. Fr. Martini Vvigandi Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magistri, & in Vienensi Universitate Doctoris, mystica Legis, & Moralia probitatis opera, quæ denud in lucem prodire, ad communem utilitatem satagunt; studiosè vidi, & accuratè perlegi de mandato D. Nicolai de Peralta, Vicarij Matritensis, Prothonotarij Apostolici, & in Curia, facelloque Regali, Iudicis meritissimi.

Et recte Tribunal Confessorum rescribitur, in quo non solum Iudex, ut pro hac iurisdictionem exerceat, eiudum; sed & reus quomodo ad illud accedere debet, illustratur, in hoc ergo Tribunal, & gravitas rerum, quæ doctissimos quicquæ ciudicat, inest; & facilitas, simplicitasq; methodi, quæ impetratos, & rudes ad omnem bonum informet, adest. Hic enim, non probabilitas sententiarum inquiritur, sed veritas declaratur, dum Probabilisimus excluditur; nam sapè in novitate doctrinæ, licet anguis malitie, quæ letale venenum propinatur animæ. Attendite, sit veritatis Regula: *A falso Professi, qui veniunt ad eos in vestimentis Ovinis intrinsecus anterius sunt Lupi rapaces*: O quoties vestita lenitatis Ovis apparet probabilis Sententia, quæ *Ca-
tholicis dilaniat mores rabie Lupina!* Sic Hilarius: *In multis vestitu Ovium, rabies cap. Mathie Lupina contigitur.*

Hoc periculo liberatis, si in lumine huins Tribunalis incedis, hic tibi via plana demonstratur, quæ nisi ad detrectare, vel scismaticam declines, ad Cœlestem Patriam pervenies; hic Lucerna pedibus tuis ponitur, ne in latus peregrinationis tramite offendas vnoquem ad Lapidem erroris pedem tuum; & vt omnia dicam: Hic est lucida Vienensis Stella, in celo Dominicano micans, & de Sole Aquinatis radios, veritatis decerpens, quæ vt olim altera Magno usq; in Bethlehem ad adorandum puerum IESVM, duxit; tunc dubio te ad cœlestem Hyerusalem, ubi facie, ad faciem Deum sicuti est, videas, perducet: Sic sentio, vt censeo, (salvo meliori) in hoc Hospicio Matritensi.

dic 18. Junij anni 1717.

Fr. Emanuel Garzo.

LICENCIA DEL ORDINARJO.

NOS el Licenciado Don Nicolás Alvarez de Peralta, Prothonotario Apostolico, Juez Incuria del Tribunal de la Nunciatura de estos Reynos, y Vicario de esta Villa de Madrid, y su Partido, por el Ilustrissimo Señor Doctor Don Francisco Valero y Losa, (por la Gracia de Dios,) y de la Santa Sede Apostolica, Arzobispo de Toledo, Primado de las Espanas, Chanclier Mayor de Castilla, del Consejo de su Magestad, &c. mi Señor: Por la presente, y por lo que a Nos toca, damos licencia para que se pueda imprimir, e imprima el Libro intitulado: *Tribunal Confessorum, & Ordinandorum*; compuesto por el Padre Maestro Fray Martín Vviggandi, del Orden de Predicadores; atento, de nuestra orden, y comisión ha sido visto, y reconocido, y no tiene cosa opuesta a nuestra Santa Fe Catholica, y buenas costumbres. Dada en Madrid, a veinte y octo de Junio, año de mil setecientos y diez y siete.

Licenc. Peralta.

Por su mandado:
Lorenzo de San Miguel.

TRACTATUS I. ET PROOEMIALIS,

De Requisitis in Confessario.

UILLA est disciplina, vel ars, etiam illiberalis, ac mechanica, cuius in Magistrum antequam quiscreatur, non sit Candidato subeundum examen; vel opere ipso, si veartefactio comprobandum, quod eos in arte fecerit progressus, ut Magistrorum Catalogo possit merito accenteri: Nam sunt plures (a. S. Gregor. in Prolog. Pastor.) qui dum meriti se nesciunt, que non didicuntur, docere contumescunt; qui potius Magisteri ratiocinatio eximunt, quamvis vim magnitudinis illius ignorant. Et his vix! & vel maximè Vx illis, qui se, insciatimque si iam metiti nescire, tamquam animatum curse, maneti, angelicis etiam humeris formidando, se accingunt, saperè quo stupidores, oī ad id promptiores; quasvis temporali interdum magis quam spirituali inhabentes. Hinc nea mitum, quod animatum Curse applicandi prius citetur ad Tribunal, rigide examinandi, an Magisterio digni, inque aliorum Doctorum, ac Indices fueretandi, necne. Pro quorum etudianæ, sit.

EXAMEN UNICUM,

De Examine, Potestate, Virtutibus, Scientia, Officio, & Obligatione Confessarij.

*De quibus S. D. partim in Supplemento, 3, pte. quæst. 8.
C. 18. & 19. partis in Opus. 64. & 65. de Officio
Sacerdotis.*

* Num. 1.

VARO I. Ad Curam animarum aspirans, tenerimè te otius sibi re exarini, in quo tenteris, ac iudicabis, en ad ardours, & tremendum hoc officium sis aptus, necne? Responder. Tertissime, & probabilissime verbis Concilij Trid. fess. 23. c. 15. Quoniam Presbyteri sua oratione pugnatum uisdomi appetit exercitantes, decernit eamem sancta Synodus, nullum, etiam Regularem, posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idemnum reputari, nisi aut Parochiale beneficium, aut ab Episcopio per examen, si ita illi videatur, aut aliis inveniendi iudicetur: & approbationem, que gratis datur, obtineat: privilegij, & colla-

Tom. I.

testudines quatenusque, etiam inuestigatori, non obligantur.

Ex his Concilij Tridentini verbis ad Questionem respondeo sub distinctione. Si cui legitimè est collatum beneficium curatum, seu habens annexam curam animarum, non indiget alio examine, approbatione, vel expositione: Scilicet si in Parochiis; & Ipso enim, quod Episcopias taliter conficit idoneum pro administratione Officii Parochialis (quod iudicium etiam solet fieri per examen) cum approbavit, & exposuit ad audiendas Parochianorum confessiones: nisi facte in ea Diocesi obstatet specialis Constitutio Synodalnis, ut scribitur esse in Diocesi Constantieni. Vetus Religiosis, etiam exemptus, non Parochus, speciali examini se sibi teminet.

* 2. Sed quid, si Religiosus ad Curam animarum, sive ad confessionum audiendam aspirans, sit Superior, seu Praeses alicuius Monasterij, vel Provinciae, si Licenciatus, vel Doctor Theologiz, si Publicus Professor, nonne eo ipso est liber ab examine? Dico. Non est, si Parochiali beneficio caret. Hoc est. Quia Concil. Trid. universaliter definit; nullum Secundum, etiam Regularem, posse facultimum, etiam Secundum, confessiones audire, nisi, &c. ut ante. Ubi autem Lex non distinguunt, neque nos distinguere debemus ut aiunt Iusta. Et licet tali viro non detit scientia forte tanquam deest experientia, & prudenter ad hoc conscientiae forum necessaria: cuius profunda examen Episcopo committitur.

A.

E. 11